

[Socialministeren]

sentlige hensigter med tilsynsordningen, og erfaringer fra denne og andre ordninger synes med fordel at kunne indgå i overvejelsen om hensigtsmæssige modeller for tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden i kommuner.

En sådan samordning mellem det overordnede tilsyn i kommunerne og et organ i tilknytning til det enkelte plejehjem har også den fordel, at beboere og pårørende inddrages i arbejdet og gøres mere bevidste om deres muligheder for at få indflydelse og – hvad der er meget væsentligt – at de bliver bekendt med ordningen og med, hvilke klagemuligheder der er.

Dette er nogle hovedpunkter og kommentarer til socialstyrelsens helt foreløbige undersøgelse. Så snart resultatet fra styrelsens store undersøgelse foreligger, har socialministeriet til hensigt at udarbejde en vejledning til kommunalbestyrelserne om, hvorledes tilsynsforpligtelsen bør eller kan tilrettelægges. Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt komme med detaljer. Jeg kan da oplyse, at det vil være et hovedsigte at effektivisere tilsynet, så man får et system, der tilgodeser såvel dem, der interesserer sig for det enkelte plejehjem, som dem, der skal varetage den overordnede målsætning for plejehjemmene i kommunen.

Når vi nu taler om tilsynsreglerne, så er der nok grund til også at omtale amtskommunernes rolle. Efter bistandslovens § 82, stk. 2, yder amtsrådet vejledning og kan foretage undersøgelser i forbindelse med driften af plejehjem. I socialkommissionens anden betænkning var det forudsat – og dette fremgik også af det oprindelige forslag til bistandsloven – at amtsrådet skulle føre det almindelige tilsyn med plejehjem. Under behandlingen af lovforslaget ændredes bestemmelsen efter henstilling fra dobbeltadministrationsudvalget, således at amtsrådet ikke havde en tilsynsforpligtelse, men kunne yde vejledning om driften af plejehjem. Når resultatet af socialstyrelsens undersøgelse foreligger, vil det være rimeligt på ny at drøfte amtsrådets funktioner på dette område.

Hvad jeg hidtil har sagt om tilsynet med plejehjemmene, har haft relation til de sociale myndigheders og kommunalbestyrelsernes opgaver. Der er imidlertid også et andet meget vigtigt led, nemlig det tilsyn, der udøves af sundhedsmyndighederne ved embedslægerne. Embedslægerne fører således tilsyn med alle forhold af sundhedsmæssig interes-

se, bl. a. på plejehjem. Dette tilsyn beskæftiger sig bl. a. med, hvorvidt den sundhedsmæssige pleje er forsvarlig, herunder om der findes det fornødne sygeplejepersonale. Tilsynet omfatter tillige en række forskellige hygiejniske forhold, ligesom forholdene omkring oplagring og fordeling af lægemidler påses. Embedslægernes tilsyn er således et lægeligt, hygiejnisk tilsyn, men omfatter ikke behandling af den enkelte patient.

På baggrund af den løbende debat har indenrigsministeren meddelt mig, at han vil overveje at iværksætte en undersøgelse af, hvorledes dette tilsyn rent faktisk fungerer, med henblik på at kunne vurdere tilsynet. Specielt for så vidt angår spørgsmålet om medicingivning på plejehjem har indenrigsministeren meddelt mig, at indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen nærmere vil drøfte spørgsmålet om iværksættelsen af en undersøgelse heraf.

Jeg har allerede gentagne gange i dette indlæg peget på, at det er helt nødvendigt med rimelige mellemrum at tage de eksisterende tilstande og forhold op til en grundige behandling og overvejelse. De ældres andel af befolkningen er voksende. Vi må regne med, at antallet af ældre på 65 år og derover i løbet af de næste 5 år stiger fra ca. 720.000 til ca. 760.000, dvs. at der bliver flere, omkring 40.000 eller 6 pct. flere, på 65 år og derover, og deres andel af befolkningen øges fra 14 til omkring 15 pct. Men især sker der det, at aldersfordelingen blandt ældre personer på 65 år og derover samtidig ændres, således at de ældste bliver forholdsvis flere; mens aldersgruppen på 65 år og derover som nævnt ventes at vokse med 6 pct. i løbet af de næste 5 år, ventes aldersgruppen på 85 år og derover at vokse fra ca. 51.000 til ca. 64.000, dvs. med ikke mindre end 24 pct., eller 4 gange så stærkt.

Som jeg har redegjort for, planlægger kommunerne i de kommende år en intensivring af omsorgsarbejdet, og hovedvægten lægges på det plejehjemsforebyggende arbejde. Det er imidlertid spørgsmålet, om ikke tiden er moden til at søge at sætte fokus på de ældres forhold og vilkår her i det danske samfund. Jeg tænker ikke så meget på den del, der vedrører pensionsreformerne – disse problemer er som bekendt behandlet andetsteds. Jeg tænker derimod på en mere bred gennemgang og vurdering af de ældres leve-